

26. Иисусъ отговори и рече; истина, истина ви казвамъ: дирите Мe не за това, че видѣхте чудеса, но за това, че ядохте отъ хлѣбоветъ и се наситихте.

27. Трудете се нѣ за храна тлѣнна, а за храна, която прѣблдва въ животъ вѣченъ и която ще ви даде Синъ Человѣческий; защото върху Него е положилъ Своя печать Отецъ Богъ.

28. Тогава Гo попитаха: какво да струваме, за да извѣршваме дѣлата Божии?

29. Иисусъ имъ отговори и рече: дѣлото Божие е това — да вѣрвате въ Оногова, когото е Той пратилъ.

30. А тѣ Му рекоха: каква личба давашъ, за да видимъ и Ти повѣрваме? Какво вѣршишъ?

31. Баштѣ ни ядоха манна въ пустинята, както е писано: хлѣбъ отъ небето имъ даде да ядатъ.

32. А Иисусъ имъ рече: истина, истина ви казвамъ: нѣ Моисей ви даде хлѣба отъ небето, а Моятъ Отецъ ви дава истинския хлѣбъ отъ небето.

33. Защото Божиятъ хлѣбъ е Онзи, който слиза отъ небето и дава животъ на свѣтъ.

34. На това Му рекоха: Господи, давай ни всѣкога тоя хлѣбъ.

35. А Иисусъ имъ рече: Азъ съмъ хлѣбъ на живота; който дохожда при Мене, нѣма да огладнѣе; и който вѣрва въ Мене, нѣма да ожеднѣе никога.

---

(27) Иоан. 1, 32; 10, 36. Мат. 3, 17. (29) 1 Иоан. 3, 23. Иоан. 17, 3. (31) Исход. 16, 14. Числ. 11, 7. Псал. 77, 24. Прѣмѣдр. 16, 20. 1 Коринт. 10, 3. (35) Иоан. 4, 14; 7, 37.